

ಪದೇ ಪದೇ ಅದೇ ಶಬ್ದ ಹೇಳತೊಡಗಿತು.

—ಸಮಯ, ಸನ್ನಿವೇಶ, ಸಂದರ್ಭದ ನಿರ್ವಹಣೆ ಎಲ್ಲವೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾದರೂ ಮೇಲಿನ ಎರಡೂ ಉದಾಹರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾನ ಅಂಶ, ಮಕ್ಕಳು ಕೆಟ್ಟ ಪದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು. ಸ್ನಾನ್‌ಫೋರ್ಡ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಭಾಷಾತಜ್ಞರು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಡೆಸಿದ ಅಧ್ಯಯನದ ಪ್ರಕಾರ, ಇಂದಿನ ಮಕ್ಕಳು ಎರಡು ವರ್ಷ ತುಂಬುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಂದಾದರೂ ಕೆಟ್ಟ ಶಬ್ದ ಕಲಿತಿರುತ್ತಾರೆ. ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ತುಂಬುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಬೈಗುಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಇಪ್ಪತ್ತರಿಂದ ಮೂವತ್ತಕ್ಕೇರುತ್ತದೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದಾಗ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರು ಶಾಲೆ, ಗೆಳೆಯರು— ಹೀಗೆ ಬೇರೆಯವರನ್ನು ದೂಷಿಸುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಬೆಳೆದುಬಂದ ಪರಿಸರ, ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ಕೌಟುಂಬಿಕ ವಾತಾವರಣ, ಪೋಷಕರು ನಮ್ಮ ಭಾಷೆ ರೂಪುಗೊಳ್ಳಲು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಶಾಲೆ, ಗೆಳೆಯರು, ಓದುವ ಪುಸ್ತಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆ ರೂಪುಗೊಳ್ಳಲು ಎಲ್ಲವೂ ಕಾರಣ. ಭಾಷೆ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಇತರರಿಗೆ ತಲುಪಿಸಲು ಇರಲು ಪ್ರಭಾವಿ ಮಾಧ್ಯಮ. ಹಾಗೆಯೇ ನಮ್ಮ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಾಧನವೂ ಹೌದು. ಹೀಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಋಷಿ, ದುಃಖ, ಸಿಟ್ಟು, ಬೇಸರ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಬೈಗುಳ, ಕೆಟ್ಟ ಶಬ್ದಗಳು ಭಾಷೆಯ ಭಾಗವೇ. ಅದನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿವೇಚನೆ ಇರುವುದು ಅವಶ್ಯಕ.

ಕೆಟ್ಟ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಈ ಪುಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳು ಕಲಿಯುವುದು ಎಲ್ಲಿಂದ?

ನವಜಾತ ಶಿಶುವಿಗೆ ಹೊರಜಗತ್ತಿಗೆ ತನ್ನ ಭಾವನೆ, ಬೇಕು- ಬೇಡಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಇರಲು ಏಕೈಕ ಮಾಧ್ಯಮ ಅಳು. ಮೂರನೇ ತಿಂಗಳ ಸುಮಾರಿಗೆ ಮಗು, ಕೂಗುವ ಕಿರಿಚುವ ಶಬ್ದ ಹಾಗೂ ನಾಲ್ಕನೇ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಮಾ, ಬೂ ಎಂಬ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಮಗು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮಾತು ಕಲಿಯುವ ಮುಂಚೆ ಈ ರೀತಿ ಸ್ವರ ಮತ್ತು ವ್ಯಂಜನಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ಕಲಿತು ನಂತರ ಅಪ್ಪ, ಅಮ್ಮ ಸುಲಭವಾದ ಒಂದೊಂದೇ ಶಬ್ದ, ಪದಗಳು, ನಂತರ ವಾಕ್ಯಗಳು ಹೀಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಭಾಷಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮಗುವಿನ ಭಾಷೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಎರಡು ಮತ್ತು ಮೂರನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಈ ರೀತಿ ಹುಟ್ಟುವಾಗಲೇ ಮಕ್ಕಳು ಇತರರನ್ನು ಅನುಕರಿಸಿ ಭಾಷೆ ಕಲಿಯುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಕಲಿಯುವಾಗ, ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂಬ ಅರಿವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ದೊಡ್ಡವರಿಂದಲೇ ಮಗು ಒಳ್ಳೆಯ, ಕೆಟ್ಟ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವುದಾದರೂ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಗೆಳೆಯರು, ಶಿಕ್ಷಕರು ಮಗುವಿನ ಭಾಷೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತಾರೆ. ಟಿ.ವಿ, ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಅತಿಯಾಗಿ ವೀಕ್ಷಿಸುವ ಮಕ್ಕಳು ಅಲ್ಲಿಂದಲೂ ಅನೇಕ ಬೇಡದ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ.

ಎನು ಕಾರಣ?

ಮೂರು ವರ್ಷದ ಒಳಗಿನ ಮಕ್ಕಳು ಕೇವಲ ತಾವು ಕೇಳಿದ್ದನ್ನು ಅನುಕರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರನ್ನೂ ನೋಯಿಸುವ ಅಥವಾ ಅಪಮಾನಿಸುವ ಉದ್ದೇಶ ಅದರಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳ ಭಾಷಾಕಲಿಕೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಒಂದು ಹಂತ ಅದು. ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಕೆಟ್ಟ ಶಬ್ದ ಬಳಸಲು ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿರಬಹುದು. ಈವರೆಗೆ ಗೊತ್ತಿರದ ಹೊಸದಾದ ಶಬ್ದ ಬಳಸುವ ಬಯಕೆ, ಹೊಸದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ 'ಕೂಲ್' ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಆಸೆ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನಗು ತರಿಸಲು, ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಅನುಕರಣೆ ಮಾಡಲು, ತನ್ನ ಕಡೆ ಇತರರ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುವ ತಂತ್ರವಾಗಿ, ಇತರರನ್ನು ನೋಯಿಸಲು, ಸ್ವತಃ ಒತ್ತಡದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಇತ್ಯಾದಿ.

ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಎಷ್ಟೇ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಿದರೂ ಕೆಟ್ಟ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ತಡೆಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬೆಳೆಯುವ ಮತ್ತು ಕಲಿಯುವ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಅದು ಒಂದು ಭಾಗ. ಸಮಾಧಾನದ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ ಬುದ್ಧಿ

ಬೆಳೆದಂತೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಕ್ಕಳು ಸರಿ-ತಪ್ಪುಗಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಅರಿಯುತ್ತಾರೆ; ತಮ್ಮ ಮಾತಿನ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲರದ್ದು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಮಗು ಈ ರೀತಿ ಕೆಟ್ಟ ಶಬ್ದ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಪೋಷಕರಿಗೆ ಕಿರಿಕಿರಿಯಾಗುವುದು ಸಹಜ. ಹಾಗೆಯೇ ಅದೇ ದಿನನಿತ್ಯದ ರೂಢಿಯಾದರೆ ಎಂದು ಹೆದರಿಕೆಯೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ಅದನ್ನು ತಡೆಯುವುದು, ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ.

ಎನು ಮಾಡಬಹುದು?

ಮಗು ಕೆಟ್ಟ ಶಬ್ದ ಹೇಳಿದೊಡನೆ ಪೋಷಕರಿಂದ ತೀವ್ರವಾದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಕೂಡದು. ತೀರಾ ಗಾಬರಿಯಾಗುವುದು, ಹೊಡೆಯುವುದು, ಬೈಯುವುದು ಇದು ಯಾವುದನ್ನೂ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದೊಡನೆ ಮಗು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಗಮನ ಸೆಳೆಯಲು, ಹೆದರಿಸಲು, ತನಗೆ ಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅದೇ ಶಬ್ದವನ್ನು ಬಳಸಬಹುದು.

ತೀರಾ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳು ಕೆಟ್ಟ/ಅಶ್ಲೀಲ ಶಬ್ದ ನುಡಿದರೂ ಕಿಸ್ಕನೆ ನಗುವುದು, ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಹೇಳಿ ನಗುವುದು ಮಾಡಬಾರದು. ಬೈಗುಳದ ಅರ್ಥ ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೂ ಮಗುವಿಗೆ ಈ ನಗುವಿನಿಂದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಬದಲು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಮಗು ಸಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಕೆಟ್ಟ ಶಬ್ದ ಬಳಸಿದರೆ ತಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಬೈದರೆ ಮಗು ಇನ್ನಷ್ಟು ಕಿರಳುತ್ತದೆ. ಅದರ ಬದಲಿಗೆ ಮಗುವಿನ ಸಿಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣ ಹುಡುಕಿ ಸಮಾಧಾನಿಸಿ, ನಂತರ ಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತ. ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ಮಗುವಾದರೆ ಶಾಂತವಾಗಿ, ನಯವಾಗಿ ಮತ್ತು ದೃಢವಾಗಿ, 'ಈ ರೀತಿ ಕೆಟ್ಟ ಶಬ್ದಗಳ ಬಳಕೆಯಿಂದ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಅದು ಇತರರನ್ನು ನೋಯಿಸಬಹುದು' ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸಬಹುದು.

ಯಾವ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಗು ಹಾಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದು ಮುಖ್ಯ. ಮಗುವಿಗೆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಒಂಟಿತನ ಕಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಒತ್ತಡ ಇದ್ದಾಗ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಹೆಚ್ಚು. ಆಗ ಮಗುವಿಗೆ ಸಾಂತ್ವನ ನೀಡುವುದು ಮುಖ್ಯ.

ಭಾಷೆಯ ಸರಿಯಾದ ಬಳಕೆ ಹೇಗೆ ಉತ್ತಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಗುವಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಸಿಟ್ಟು ಬಂದಾಗ ಅದನ್ನು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಹುದು, ಹೊರಹಾಕಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಮಗು ನೋಡುವ ಟಿ.ವಿ ಶೋ, ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸಬೇಕು. ಬಹುತೇಕ ಬೈಗುಳಗಳು ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಬರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ.

ಅನುಕರಣಾಶೀಲ ಮಗು ತಂದೆ ತಾಯಿಯರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನಡೆ- ನುಡಿಯನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಪೋಷಕರು ತಮ್ಮ ಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸದಾ ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಇರಬೇಕು. ಇದು ಅಗತ್ಯ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಕೆಟ್ಟ ಶಬ್ದ ಬಳಸಿದಲ್ಲಿ ತಕ್ಷಣವೇ ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ. ಅದರಿಂದ ಮಗುವೂ ಪಾಠ ಕಲಿಯುತ್ತದೆ.

ಮಗು ಇದಾವುದಕ್ಕೂ ಬಗ್ಗದಿದ್ದಾಗ ದೈಹಿಕ ಶಿಕ್ಷೆ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕೆಲಮಟ್ಟಿನ ಶಿಸ್ತು ಕ್ರಮಗಳ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ವಯಸ್ಸು ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಟಿ.ವಿ ಟೈಂ ಕಡಿತ, ಆಟಕ್ಕೆ ಮಿತಿ, ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಸುಮ್ಮನೇ ಕೂರುವುದು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಶಿಸ್ತುಕ್ರಮಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬಹುದು.

ಹಾಗೆಯೇ ಮಗು ವಾರವಿಡೀ ಕೆಟ್ಟ ಶಬ್ದ ಬಳಸದಿದ್ದರೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಸಿನಿಮಾ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಟದ ಸಮಯ ಇಂಥವುಗಳಿಂದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ನೀಡಬೇಕು.

ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಡಬ್‌ಬೇಕಾದ ಅಂಶವೆಂದರೆ, ಕೆಟ್ಟ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಮತ್ತು ಬಳಸಲು ಕೆಲವೇ ಕ್ಷಣಗಳು ಸಾಕು; ಆದರೆ ಆ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು, ಅಂದರೆ ಮಗುವಿನ ವರ್ತನೆ ಸರಿಪಡಿಸಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಬೇಕು. ಪೋಷಕರು ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಬೇಕು. ಸತತ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರ ನಂತರವೂ ಮಗು ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದಲ್ಲಿ ಮನೋವೈದ್ಯರ ಸಲಹೆ ಪಡೆಯುವುದು ಸೂಕ್ತ.